

Петхиљадити скок заставника Мирољуба Јанићијевића

Падобрански рекордер

Подофицир из 63. падобранског батаљона Војске Србије скакао је у просеку сваког радног дана, а у слободном паду провео је четрдесет часова. Први четвороцифрени број скокова већ оличава успешног падобранца, а свака следећа хиљадарка је потврда веома успешне каријере, кажу његове колеге.

Заставник Мирољуб Јанићијевић из 63. падобранског батаљона Специјалне бригаде Копнене војске извео је недавно петхиљадити падобрански скок. После сигурног приземљења истакао је да је за њега то веома емотиван тренутак.

– У нашој земљи пет хиљада падобранских скокова представља заиста велико достигнуће. Срећан сам и због тога што сам најмлађи падобранец у Србији, који је успео да с 43 го-

дине скочи толико пута, а истовремено први припадник Војске који је у служби извео толико скокова. Заставник Кораћ пензионисан је с 4.200 скокова, а мени се посрећило да превазиђем тај значајан резултат – рекао је заставник Јанићијевић.

Колеге су се потрудиле да догађају дају на значају тиме што су истог дана реализовали атрактивни групни скок с висине од три хиљаде метара. Четири падобранца искочила су из хеликоптера заједно, „у бази“, док су се

остали, двојица по двојица, прикључивали слободним падом и формирали дванесторку.

Заставник Мирољуб Јанићијевић рођен је у Крушевцу 1970. године, где је завршио основну и средњу школу и почео да се бави падобранством у Аеро-клубу „Михајло Живић“. У младости је тренирао карате, да би га у тинејџерским годинама, како каже, падобранство освојило. У Аеро-клубу скочио је седамдесет пута, а онда је, током служења војног рока, конкурисао за професионалног војника, прошао све селекције и почео да ради у 63. падобранској бригади 1990. године. Има звање инструктора падобранства прве класе и носиоца је златног падобранског знака од 2004. године.

Осврћући се на своју, сада већ веома богату, падобранску каријеру, заставник Јанићијевић каже да је то

Заставник Мирољуб Јанићијевић

безбедан спорт, који му је донео многе сјајне тренутке.

– За ових пет хиљада скокова само сам пет пута отварао резервни падобран, имао пар повреда, али не памтим лоше моменте у падобранству. Важно је имати праве учитеље, а ја сам имао срећу да су ми наставници били квалитетни падобранци, Љубиша Наумовић у цивилству и капетан прве класе Мирко Ђорђевић у Војсци. Сада сам и ја учитељ батаљону падобранца, пошто сам током инструкторског рада обучио више од 400 људи. Суштина падобранства у специјалним јединицама јесте да се код војника развија челична воља како би одговорили ризицима, стресовима и захтевима који се постављају пред њих – истиче заставник наше војске.

Статистика доста говори о падобранцу, а она каже да је Јанићијевић у просеку скакао сваког радног дана и да је у слободном паду провео четрдесет часова. Први четвороцифрени број скокова већ оличава успешног падобранца, а свака следећа хиљадарка потврда је успешне каријере.

– Двехиљадити скок извео сам током више падобранске обуке, трихиљадити на такмичењу у Новом Саду, а један редовни, ноћни скок био је четирихиљадити.

А који је скок остао у сећању?

– Никад нећу заборавити скок из 1995. године. Скакали смо за висин-

ОСМИ НА СВЕТУ

Заставник Мирољуб Јанићијевић остварио је вредне резултате и у спортском падобранству. Више пута био је државни првак у различитим падобранским дисциплинама, док му је у међународној конкуренцији највећи успех освајање осмог места на светском првенству 1997. године у дисциплини скок на циљ.

– Моја такмичарска каријера још није завршена. Време за постизање најбољих резултата у скоку на циљ је од тридесет пете до педесете године, јер та дисциплина захтева смиреност и искуство. Наше спортско падобранство је у светским размерама негде у средини, а за светски врх потребна су озбиљнија улагања – каже заставник Јанићијевић.

ски рекорд с 9.200 метара, без кисеоника, а температура је на тој висини била минус 55 степени. Наочари су се од испарења тренутно смрзле, слободни пад је трајао два и по минута, а све је било још интересантније јер у то време није било информација о таквој врсти скокова – присећа се заставник Јанићијевић.

Наш рекордер поручује младима да је падобранство леп спорт, али да није за оне који су неспремни за велика одрицања и напоре.

– У цивилству постоје падобрански центри у Параћину, Београду, Зрењанину, Суботици и Кикинди, где се заинтересовани обучавају, али најједноставнији начин да се неко бави овим спортом јесте да буде припадник Специјалне бригаде Војске Србије, јер ће тада радити и оно што воли и обезбедити себи егзистенцију.

После најновијег скока Јанићијевићев саборци морали су да се добро потруде, јер по неписаном падобранском правилу падобранца колеге бацају у ваздух онолико пута колико је хиљада скокова остварио. ■

Зоран МИЛАДИНОВИЋ
Снимио Саша ЂОРЂЕВИЋ

ПАДОБРАНАЦ ЗА ПРИМЕР

Командант 63. падобранског батаљона потпуковник Ненад Зонић наглашава да се у јединици сви поносе због Јанићијевићевог резултата.

– Право је задовољство да у војном колективу имате старешине попут Мирољуба Јанићијевића. Он годинама несегично преноси искуство, знања и вештине на остале припаднике јединице, унапређује ниво падобранске обуке, а самим тим и оперативне способности. Поред тога, он је као члан екипе „Небеске видре“ освојио бројна признања и награде и тиме подигао углед нашег састава и Војске – истиче потпуковник Зонић.